

מ"ת (באר שבע) 49908-12-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' עודה דהאבשה (עציר)

פלילי - חוק העונשין - עבירות סחיטה באיומים

פלילי - מעצרים

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 49908-12-24 מדינת ישראל נ' דהאבשה(עציר)
תיק חיצוני: 471659/2024

לפני כבוד השופטת אחינעם צוריאל

מדינת ישראל - פמ"ד

מבקשת
נגד

עודה דהאבשה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עלי אבו לבן

משיב

החלטה

רקע

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים ולצידה כתב אישום המייחס לו עבירה של סחיטה באיומים.

2. מכתב האישום עולה כי המשיב, לכאורה, סחט באיומים את המתלונן, על מנת שימשיך להעסיק אותו ואף ישלם לו שכר גבוה יותר, וזאת לאחר שהמתלונן הודיע לו על הפסקת עבודה. בין המשיב למתלונן קיימת היכרות מוקדמת, שכן המתלונן העסיק את המשיב במשך מספר שנים במגוון עבודות, לרבות שמירה במבנה בבעלות המתלונן באזור התעשייה "עידן הנגב" ליד רהט. לאחר שהודיע המתלונן למשיב כי הוא נאלץ להפסיק את עבודתו, בעקבות השכרת המפעל ל"סודה סטרים", ביקש המשיב להיפגש עם המתלונן מספר פעמים אך הדבר לא צלח. המשיב הגיע במפתיע למשרדו של המתלונן, פנה אליו באופן אגרסיבי והודיע

לו שהוא מעוניין לקבל שכר גבוה מזה שקיבל עד היום. המתלון, אשר חש מאוים, הציע למשיב עבודה בשכר זהה במקום אחר, אך המשיב סרב. המתלון אף הציע כי ימשיך לשלם למשיב את שכרו כל חודש על אף הפסקת העבודה, והמשיב עמד על כך שהוא מעוניין לקבל שכר גבוה יותר. כאשר שאל אותו המתלון על סגנון הדיבר המאיים בו נקט אמר המשיב: **"אני אדאג שסודה סטרים לא יהיו שם כי אני גנגסטר"**, ועזב את המשרד.

בחלוף כחודש ימים הגיע המשיב לביתו של אדם בשם ג'ייד, אמר לו שיש "אנשים" שאיימו לשרוף את המבנה שהשכיר המתלון לסודה סטרים, ושלח לו סרטון באמצעות אפליקציית הוואטסאפ, המתעד שריפה בסמוך למפעל סודה סטרים. המשיב ביקש מג'ייד שישלח את הסרטון למתלון וזאת כדי להטיל על המתלון אימה ולהניע אותו להמשיך להעסיקו בשמירה במבנה. המשיב אף אמר לג'ייד שלא יספר למתלון על מעורבותו בשליחת הסרטון.

במועד מאוחר יותר ביקש המשיב מאדם אחר להתקשר למתלון ולאיים עליו כדי להטיל על המתלון אימה ולהניע אותו להמשיך להעסיקו בשמירה במבנה. המשיב קנה כרטיס סים והעבירו לאחר על מנת שזה יתקשר באמצעותו למתלון. האחר התקשר למתלון ואיים עליו בעודו מציין את שמו של המתלון, כי יגיע אליו ואל בתו, אחריה הוא עוקב כבר שבועיים, יפגע בהם וישרוף את הבניין שלו בעידן הנגב.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי קיימת חולשה בנוגע לשני האירועים האחרונים, שאין חולק כי בוצעו על ידי אחרים. אשר לסרטון שנשלח למתלון, נטען כי מגרסת המתלון עולה כי בשיחת טלפון שנערכה בינו לבין המשיב לאחר שליחת הסרטון, האחרון הרגיע אותו, ודיבר בצורה נינוחה, כך שקיים קושי לייחס לו כוונה לאיים על המתלון באמצעות הסרטון. אשר לשיחת הטלפון, אמנם המשיב נקשר לטלפון ממנו מתבצעת שיחת האיום, אך קיים קושי לקשור את תוכן השיחה לאירוע הראשוני במשרדו של המתלון. עוד נטען כי בין המשיב למתלון היה קשר קרוב, והמשיב אף בכה במהלך העימות ביניהם והצטער על מה שנעשה. משהמשיב נעדר עבר פלילי, עתר בא כוחו לשחרורו לחלופה מרוחקת או לחלופין למעצרו באיזוק.

4. מנגד עמדה המבקשת על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב, אשר יתן דעתו אף לעמדת המתלון. נטען כי העובדות המבססות את העבירה נשענות על שלושת האירועים יחדיו ויש להתייחס אליהם כמכלול. המתלון בחקירתו מסר כי התנהגותו של המשיב היתה שונה מזו המוכרת לו. אשר לשיחת הטלפון באירוע השלישי, אשר אין חולק כי בוצעה על ידי אחר, צוין כי הטלפון נקנה בשעה 13:30, ובשעה 18:15 מתבצעת השיחה, כאשר יש איכון הקושר את הטלפון של המשיב לסיים הנרכש. לטענת המבקשת, דווקא הקרבה בין המתלון למשיב והיכרותו עם בני משפחתו היא גורם מעצים מסוכנות, המחייב קבלת תסקיר, וזאת נוכח התכנים שעלו בשיחת הטלפון בה נמסרו דברי איום לפגיעה במתלון ובבתו, אותם הוא מכיר היטב.

בחינת התשתית הראייתית

5. על בית המשפט לבחון, טרם מתן החלטתו על מעצר נאשם עד תום ההליכים, אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. במסגרת זו, נבחנות הראיות הגולמיות המצויות בידי התביעה, ועל בית המשפט להכריע אם יש בהן פוטנציאל לבסס את הרשעתו של הנאשם מעבר לספק סביר. מדובר בבחינה ראשונית, שבגדרה לא יידרש בית המשפט לשאלות של מהימנות העדויות ומשקלן, או לקשיים שעולים מן החומר שלפניו, אלא אם מדובר בסתירות או פירכות מהותיות, הגלויות על פני הדברים.

6. אקדים אחרית לראשית ואומר כי לא מצאתי כל חולשה במסד הראייתי, שיש בה בכדי לפגוע בתשתית הראייתית הלכאורית נגד המשיב או בעילות המעצר בעניינו.

7. הודעת המתלון בה פירט את שלושת האירועים המפורטים בכתב האישום היתה סדורה וקוהרנטית. בהודעתו מיום 6.11.24 מסר כי החליט להגיש תלונה בעקבות שיחת הטלפון שקיבל במוצאי שבת האחרונה. לדבריו, העסיק את המשיב כשומר במסגרת עבודות בניה בשטח שקנה באיזור התעשייה "עידן הנגב", והעסקה נעשתה על רקע "שמירה כפויה". המשיב עבד אצלו במשך 7-8 שנים בשמירה, שמר על המבנה אף כאשר היה ריק ומערכת היחסים ביניהם היתה טובה. לאחר שהמבנה הושכר לחברת סודה סטרים, הבהירו למתלון כי המשיב לא יוכל להמשיך לעבוד איתם ולשמור על המבנה, מכיון שיש לו היסטוריה של איומים על אחד מעובדי החברה. המתלון מסר כי **"לאט לאט, עודה התחיל בפגישות שלי איתו להסביר לי שתהיה בעיה אם הוא לא ימשיך לשמור על המקום, מכיון שאם הוא לא ישמור לא תהיה לו פרנסה"** (עמ' 3 ש' 17). בהמשך מסר כי חודשים עובר להגשת התלונה, נציגי סודה סטרים יצרו קשר עם המתלון ומסרו לו כי המשיב נצפה במצלמות בשעות הלילה כשהוא מגיע למבנה אותו הוא משכיר להם, מתעסק במנעול בשער החיצוני והולך מהמקום (עמ' 4 ש' 4, ש' 19). לדבריו, באחד הימים הגיע המשיב למשרדו של המתלון במפתיע ואמר לו: **"מה קורה סודה סטרים משכירים את המקום שלך ומה קורה עם פרנסה שלי, אני רוצה משכורת גבוהה יותר.. אני הייתי צריך כבר מזמן לקבל יותר, מה זה 2,000 ₪ בכלל"**. עוד מסר כי המשיב נגיש אליו בצורה מאיימת, פתח עיניים, שינה את שפת גופו, כששאל את המשיב מדוע מתנהג ככה ענה לו: **"אני אדאג שסודה סטרים לא יהיו שם, כי אני גנגסטר"** (שם). לדבריו, המשיב אף יצר קשר עם עובדת אחרת שלו, תחריר, ואמר לה: **"אני הרבצתי לדוד. רבתי עם דוד"** (עמ' 4 ש' 4, ש' 21). המתלון מסר כי לאחר מספר ימים שמע כי המשיב ואדם נוסף הגיעו לשכונה בה הוא מתגורר, נכנסו לחצר של עורך דין, מכר שלו, ודיברו עליו, ולאחר מכן עובד אחר שלו, בשם ג'יאד, שלח לו סרטון של שריפה ואמר לו כי מדובר בשריפה ב'עידן הנגב'. המתלון נבהל, התקשר למשיב ואמר לו להתרחק משם. המשיב אמר לו שמדובר בשריפה שהייתה כשבוע לפני כן, במקום אחר, בשל סכסוכים ברהט. עוד מסר המתלון כי במוצאי שבת ביום 2.11.24 קיבל שיחה ממספר לא מזוהה. בשיחה דיבר מישהו עם מבטא ערבי, שלא הזדהה ואמר: **"דוד זהו הלכת, זהו, הלכת דוד"**. כששאל המתלון לאן? אז הדובר ענה לו: **"אתה הלכת לשים זה, אתה בן זונה אני אזיין אותך, וגם הבת שלך יא בן זונה, ואני אבוא אליך וגם את הבניין שלך אני אשרוף יאבן אלף זונות... אני גבר ואני אגיע אליך... גם את הבניין**

שלך בעידן הנגב, יא בן זונה, אתה הלכת יא בן זונה, אני אגיע אלייך וגם את הבת שלך יש לי, שבועיים שאני יושב עליה, אל תדאג עוד מסר כי בערב אותו היום, פגש את ג'יאד ואדם נוסף בשם מיכאל, וג'יאד אמר לו כי המשיב שלח לו את סרטון השריפה ברהט.

8. גרסת המתלונן אף נתמכת בגרסתם של ג'יאד, מיכאל ותחריר, עובדת הניקיון. ג'יאד בהודעתו אישר כי הוא מכיר את המתלונן והמשיב. לדבריו, המשיב הגיע עם אדם נוסף לביתו, וביקש ממנו לשלוח למתלונן סרטונים שהמשיב שלח לו: **"זה סרטונים של המפעל סודה שנשרף ואמר לי לשלוח לדוד, נראה לי כדי להפחיד את דוד והוא אמר אל תגיד לדוד שאני אצלך, יעני אני מצאתי את הסרטונים האלה ב'טיק-טוק' ושלחתי את זה לדוד. ואני לא יודע לשקר... ודוד עלה על זה שמישהו מסר לי אותם"** (עמ' 1, ש' 8-11). בהמשך מסר כי לאחר כשבוע המשיב הגיע לביתו בשנית, והוא היה עם שני אנשים נוספים ושאל לשלומם של המתלונן, וכן דיבר עמו על נושאים נוספים. כשנשאל העד מדוע לא מסר למתלונן מי שלח לו את הסרטונים, השיב כי המשיב אמר לו שלא לומר למתלונן וכי הוא מפחד מהמשיב וממשפחתו (עמ' 3, ש' 1-4).

9. מיכאל בהודעתו אישר כי ג'יאד אמר למתלונן כי האדם ששלח לו את התמונות של השריפה הוא המשיב, והמשיב אף אמר לו לא לספר למתלונן (עמ' 2, ש' 13), ותחריר, עובדת הניקיון במשרדו של המתלונן, אישרה בהודעתה כי המשיב התקשר אליה, לטענתו בטעות, ואמר לה שהרביץ למתלונן. בהמשך העידה על השיחה שקיבל המתלונן במוצאי שבת, ומסרה כי בשיחת הטלפון לא זיהתה את קולו של המשיב.

10. גרסת המתלונן אף נתמכת בהודעות הוואטסאפ הקוליות בינו לבין המשיב. בהודעה קולית מהמשיב למתלונן מיום 11.11.24 סיפר לו על תוכן השיחה המאיימת, ובפתח הדברים אמר למשיב: **"עודה תקשיב. היינו ביחד הרבה שנים. באמת התייחסתי אליך כמו אבא, היית כמו ילד בשביל הכל היה בסדר, אבל משהו הסתובב לך ואני חושבת שהתנהגת לא יפה. אני לא מדבר כבר על השיחה, אז בוא אני אגיד לך משהו עודה תקשיב, הכל אתה יודע אנשים מתווכחים רבים הכל, אני לא אומר אתה, אני לא אומר אפילו אל תנסה..."**

11. אשר לאירוע השלישי - בתיק החקירה צילום מחנות הסלולר בו נצפה המשיב, הולך לעבר חנות הסלולר, בה נקנה כרטיס הסיים ממנו יצאה השיחה המאיימת. קיימת התאמה בין השעה בה נצפה המשיב בחנות לשעה בה הופעל הסיים.

12. בהודעת מחמד אבו מדיגם, שעבד בחנות הטלפונים ברהט, הוצג בפניו סרטון של המשיב רוכש מספר דברים. העד מסר כי אינו מכיר את הקונה, אך אישר שקנה טלפון וקיבל לידיו סים.

13. בנוסף לאמור, לא ניתן להתעלם מתוכן השיחה המאיימת בה הדובר מתייחס לנושאים שקשורים באופן ישיר לעימות בין המשיב למתלונן, ודי בכל אלה על מנת לקבוע כי בשלב זה קיימות מספר ראיות נסיבתיות נגד המשיב, הקושרות אותו אף לשיחת הטלפון המאיימת.

14. המשיב בחקירותיו הכחיש תחילה באופן גורף את המיוחס לו. בחקירתו מיום 26.11.24 מסר כי מכיר את המתלון משנת 2015, ועשה לו רק עבודות ניקיון ולא עבודות שמירה. עוד מסר כי אשתו היא זו שהייתה מקבלת תשלום של 2,000 ₪ והמתלון לא היה משלם לו ישירות. עמד על כך שלא עבד בשמירה במפעל אלא רק בניקיון במפעל וכי היו לו את המפתחות למפעל. עוד מסר כי סיים לעבוד במפעל כשסודה סטרים לקחו אותו ואף שמח כאשר המפעל עבר לידי סודה סטרים. כשהוטח בו כי הוא אמר למתלון כי הוא ידאג שסודה סטרים לא יהיו שם כי הוא גנגסטר, הכחיש. טען כי הסרטונים של השריפה קשורים לעניין אחר ולא למתלון. אישר כי קנה בחודש האחרון טלפונים לאשתו, לאחותו ואחיו. הכחיש כי איים על המתלון.

15. בחקירתו מיום 28.11.24 מסר כי רכש טלפונים בחנות טלפונים של מחמד אלטורי במזומן. לדבריו, הגיע לחנות בשעות אחר הצהריים. השיב כי קטנה טלפון עם סים. הכחיש כי קנה טלפון באמצעות כרטיס אשראי של אחר. באשר לסרטון השריפה, מסר כי שלח אותו רק למנכ"ל עידן הנגב ולא לאף אחד אחר. כאשר הוטח בו כי שלח למישהו נוסף השיב: **"אולי שלחתי למישהו ושכחתי"** (עמ' 6, ש' 71). הכחיש כי העביר את הסרטון למישהו אחר שיעביר למתלון.

16. בחקירתו מיום 3.12.24 הוצג לו סרטון ממצלמות אבטחה של חנות הסלולר. אישר כי הוא המצולם. הוטח בו כי לא נראה כי הוא יוצא מהחנות עם שלושה טלפונים כפי שמסר קודם לכן, המשיב ענה: **"אני אמרתי לך שלא קניתי את כל הטלפונים ביחד"** (עמ' 4, ש' 60). אישר כי הוא רכש טלפון קטן מתקפל מסוג נוקיה כולל סים ומטען לאחיו הקטן. הכחיש מכל וכל כי סחט באיומים את המתלון. שוב הכחיש כי עבד אצל המתלון בשמירה. אמר כי המתלון הוא כמו אביו ואין ביניהם כלום.

17. בעימות בין המשיב למתלון שינה המשיב במידת מה את גרסתו. בתחילה תיאר המתלון את מערכת היחסים עם המשיב, הכוללת היכרות רבת שנים, בהם המשיב כינה אותו 'אבא'. עוד מסר כי המשיב היה בביתו ובבית ילדיו, ולמעשה חזר על גרסתו בהודעותיו במשטרה. המשיב בכה בזמן העימות והעיד כי אכן עבד אצל המתלון, כפי שתיאר המתלון. עוד הוסיף כי הוא שלח את הסרטונים של השריפה, אבל טען כי שלח אותם ישירות למתלון. כמו כן אישר כי אמר למתלון כי הוא מבקש העלאה. המשיב שב והכחיש כי איים או כי ביקש מאחר לאיים על המתלון. שקרי המשיב והשינויים בגרסאותיו מחזקים אף הם את הראיות כנגדו.

18. עבירת הסחיטה באיומים כוללת יסוד עובדתי של "איום", בכתב, בעל פה, או בהתנהגות, בהתאם לאחת החלופות המפורטות ברישא של הסעיף, ויסוד נפשי של מודעות לרכיבי היסוד העובדתי וכוונה להניע את המאויס לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו (ע"פ 5569/12 ש"מאלה נ' מדינת ישראל (24.7.13)).

19. עבירת סחיטה באיומים מכוונת לאלץ אדם באמצעות איום **"לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו"** להבדיל מאיומים אשר מטרתם אך **"להפחיד אדם או להקניטו"**

(לשון סעיף 192 לחוק העונשין).

"אכן נראה כי משמעות המושג "איום" לצורכי העבירה לפי סעיף 428 לחוק העונשין, זהה לזו של ה"איום" הדרוש בעבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, שגם כאן וגם שם מתאפיין ה"איום" בסגולתו להוליד אצל הקורבן מורא "מפני התגובה אשר המאיים עלול להגיב אם לא תציית לדבריו". האיום צריך שיכלול לא רק את ה"רע" הצפוי, אלא גם את הדרישה שמילויה מעביר את רוע הגזירה, ומכל מקום צריך שיהיה ברור מהי אותה דרישה" (י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק רביעי, מהדורה 2012 (עמ' 1129)).

20. הראיות כאמור מצביעות על כך שהמשיב פנה למתלונן על מנת להניע אותו להמשיך ולהעסיק אותו כשומר במבנה ואף להעלות את שכרו. הדברים נאמרו באופן מפורש בשיחה תוקפנית בין המשיב למתלונן עת הגיע במפתיע למשרדו, ולאחר מכן קיבלו משנה תוקף בשליחת הסרטון המתעד שריפה במקום ובשיחת הטלפון המאיימת, אשר נועדו להטיל אימה על המתלונן באופן מרומז. בפסיקה נקבע שרכיב האיומים בעבירה של סחיטה באיומים אינו דורש איום מפורש, ודי באיום משתמע, מרומז או עקיף כדי להקים רכיב זה.

"מאיים 'מתוחכם' יימנע מאיום מפורש, אלא ישתמש בלשון 'תמימה' לכאורה, אשר תשיג אותה מטרה מבלי להביאו בגדרי איום מפורש". (בש"פ 5953/10 אלפרון נ' מדינת ישראל).

21. כמו כן נקבע, כי יש לקחת בחשבון את הקשרם של הדברים, ויש להשקיף על מכלול הראיות "מלמעלה" באופן מצטבר, שם מתקבלת תמונה מקיפה יותר. (בש"פ 5709/23 מדינת ישראל נ' אלסאנע). בענייננו, בחינת דבריו של המשיב וההקשר בו נשלח הסרטון ובוצעה שיחת הטלפון המאיימת, מבהירים היטב כי די בשלושת האירועים המפורטים בכתב האישום בהצטברם כדי שיתקיים רכיב האיום.

22. בשלב הדיוני בו אנו עומדים בית המשפט איננו מכריע את הדין, והשאלה אינה אם הראיות שבידי התביעה מוכיחות את אשמת הנאשם מעבר לספק סביר אלא האם הראיות עולות לכדי ראיות לכאורה להוכחת האשמה. לאחר שבחנתי באופן מעמיק את חומרי החקירה, אני קובעת כי בידי התביעה ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו. סבורתני כי התהיות וסימני השאלה שהעלה בא כוח המשיב, אינם מצטברים בשלב דיוני זה לכדי חולשה ראייתית מובהקת המחייבת כבר עתה את שחרורו של המשיב או את מעצרו באיזוק.

עילת המעצר

23. מסכת המעשים המתוארת בכתב האישום מלמדת על מסוכנות ברורה. המשיב, אשר לא היה שבע רצון מהחלטת המתלונן לסיים את עבודתו, הגיע במפתיע למשרדו של המתלונן ודרש כי יעלה את שכרו תוך איום משתמע. בהמשך ותוך הפעלת אחרים, איים המשיב על המתלונן כי ישרוף את המבנה בו עבד על מנת להניע אותו להמשיך להעסיקו ואף לעלות את שכרו. מתיק החקירה עולים

חלקו הדומיננטי של המשיב בביצוע העבירה, התחכום וניסיונות ההסתרה בהן נקט.

24. העבירות של סחיטה באיומים הן עבירות המלמדות על מסוכנות גבוהה וככלל אינן מתאימות לחלופת מעצר.

"למרבה הצער, עבריינות הסחיטה באיומים תפסה לה מקום נכבד בדרך הילוכם של עבריינים המנצלים את חולשתם של בעלי עסקים, מטילים עליהם מורא, פחד ואימה, ובסופו של יום, זוכים מן ההפקר בתמורה לא להם. במקרה שלפנינו, פעילותו של המשיב וחבריו הביאה את המתלוננים לזנוח את זכיותם במכרז על-פי דין, תוך שגרמו להם, על פניו, הפסדי השתכרות ניכרים." (בש"פ 9078/23 מדינת ישראל נ' אשרף חלבי (1.1.24)).

25. נקבע לא אחת כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט, בדרך של הטלת מורא על קרבן האיומים.

"העבירה של סחיטה באיומים אינה מתאימה בדרך-כלל לשחרור לחלופת מעצר, משום שהיא נמנית על סוג העבירות שאדם יכול להמשיך ולבצע אותן גם כשהוא ספון בתוך ביתו, ודי לעבריין במכשיר הטלפון כדי להמשיך לאיים ולהטיל אימה על קורבנותיו ועל עדים. אמנם, ניתן להתקשר גם מבית הכלא, אך לא הרי כוחה של שיחת טלפון מאיימת של עבריין מביתו כהרי שיחת טלפון שניתן לבצע מבית הכלא" (בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' אבו מוך (18.8.03)).

26. ברי כי לכלל זה ישנם חריגים, ולכן תמיד ייבחן כל מקרה על-פי נסיבותיו. אין בכך לשלול בצורה מוחלטת, בחינת חלופה, שיש בה לאיין את עילות המעצר.

27. אמנם המשיב נעדר עבר פלילי, אך נוכח הקרבה ששררה בינו לבין המתלונן, היכרותו עם בני משפחתו וסביבת מגוריהם, והשינויים המתמיהים באורחותיו וביחסיו עם המתלונן, לא מצאתי כי יש מקום לבחון חלופה טרם יתקבל תסקיר מעצר אשר יעמוד על מאפייני אישיותו ומסוכנותו, ויבחן אף את עמדת המתלונן.

28. דוחה הדיון ליום 2.2.25 בשעה 9:00.

29. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עובר לדיון הנדחה.

30. מובהר למשיב כי אל לו לפתח ציפייה או הסתמכות מעצם שליחתו לשירות המבחן.

31. המזכירות תודיע לצדדים, לרבות טלפונית, ותעביר העתק ההחלטה, הבקשה וכתב האישום לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.